

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 543/2498

คำพิพากษาศาลฎีกาที่

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลล่างฟังว่าถ้อยคำที่โจทก์กล่าวอ้างว่าเป็นคำหมิ่นประมาทโจทก์นั้น ไม่มีความหมายเป็นถ้อยคำที่ใส่ความโจทก์ โจทก์ฎีกาว่า ถ้อยคำนั้นมีความหมายเป็นอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นความหมายพิเศษเป็นคำหมิ่นประมาทโจทก์เช่นนี้เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงคดีนี้ขึ้นสู่ศาลฎีกาเฉพาะข้อหาว่า จำเลยสมคบกันโฆษณาหมิ่นประมาทโจทก์ ขอให้ลงโทษศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่า ประการของจำเลยใช้คำว่า ต้องอธิกรณ์ น่าจะหมายความว่าโจทก์ต้องหาหรือต้องเรื่องราวมากกว่าที่จะหมายความว่าโจทก์ต้องโทษ จึงไม่เป็นการใส่ความจำเลยกระทำตามหน้าที่ไม่ได้มีเจตนาร้ายต่อโจทก์ จึงมีคำสั่งว่าคดีโจทก์ไม่มีมูลอันควรรับไว้พิจารณาโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาเห็นว่าฎีกาโจทก์ข้อ 1. ที่ว่าการพิจารณาพยานหลักฐานในชั้นได้สวนมูลฟ้องกับชั้นพิจารณามีขอบเขตต่างกันอย่างไรนั้นไม่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ขัดแย้งและตรงกับประเด็นฎีกาข้อ 2. ว่าการโฆษณาหมิ่นประมาทจำต้องมีเจตนาร้ายด้วยหรือไม่จึงจะเป็นผิดข้อนี้ได้ตรวจดูคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่โจทก์อ้างถึงแล้ว ไม่ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยไว้ดังนั้นฎีกาข้อ 3. ว่าข้อความที่ว่า "โจทก์ต้องอธิกรณ์ ฉายาปาราชิกฐานคลุกคลีกับมาตุคาม" เป็นหมิ่นประมาทใส่ความโจทก์หรือไม่ข้อนี้เห็นว่าศาลล่างฟังต้องกันมาว่า คำว่าต้องอธิกรณ์หมายถึงถูกกล่าวหาเท่านั้น ไม่ใช่แปลว่าถูกชี้ขาดลงโทษแล้วจึงไม่ใช่เป็นการใส่ความโจทก์ ที่โจทก์กล่าวว่าความข้อนี้หมายถึงว่าโจทก์เป็นปาราชิกหรือฉายาปาราชิกแล้ว จึงเป็นการเถียงว่าข้อความนี้มีความหมายเป็นพิเศษจากความหมายธรรมดา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง และประการที่โจทก์กล่าวหาว่าเป็นการหมิ่นประมาทโจทก์นั้น โจทก์ก็ทราบจนล่วงเลยอายุความแล้วจึงพิพากษาให้ยกฎีกาโจทก์เสีย ดูบัญญัติฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่

คำพิพากษา

543/2498พระภิกษุเรื่อง วงษ์วิจารณ์โจทก์สมเด็จพระวันรัต สังฆนายก ที่ 1 กรมการศาสนา ที่ 2 จำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 282 ป.วิ.อ. ม. 218, ม. 219, ม. 220ศาลล่างฟังว่าถ้อยคำที่โจทก์กล่าวอ้างว่าเป็นคำหมิ่นประมาทโจทก์นั้น ไม่มีความหมายเป็นถ้อยคำที่ใส่ความโจทก์ โจทก์ฎีกาว่า ถ้อยคำนั้นมีความหมายเป็นอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นความหมายพิเศษเป็นคำหมิ่นประมาทโจทก์เช่นนี้เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงคดีนี้ขึ้นสู่ศาลฎีกาเฉพาะข้อหาว่าจำเลยสมคบกันโฆษณาหมิ่นประมาทโจทก์ ขอให้ลงโทษศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่า ประการของจำเลยใช้คำว่า ต้องอธิกรณ์ น่าจะหมายความว่าโจทก์ต้องหาหรือต้องเรื่องราวมากกว่าที่จะหมายความว่าโจทก์ต้องโทษ จึงไม่เป็นการใส่ความจำเลยกระทำตามหน้าที่ไม่ได้มีเจตนาร้ายต่อโจทก์ จึงมีคำสั่งว่าคดีโจทก์ไม่มีมูลอันควรรับไว้พิจารณาโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาเห็นว่าฎีกาโจทก์ข้อ 1. ที่ว่าการพิจารณาพยานหลักฐานในชั้นได้สวนมูลฟ้องกับชั้นพิจารณามีขอบเขตต่างกันอย่างไรนั้นไม่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ขัดแย้งและตรงกับประเด็นฎีกาข้อ 2. ว่าการโฆษณาหมิ่นประมาทจำต้องมีเจตนาร้ายด้วยหรือไม่จึงจะเป็นผิดข้อนี้ได้ตรวจดู

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่โจทก์อ้างถึงแล้ว ไม่ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยไว้ดังนั้นฎีกาข้อ 3. ว่าข้อความที่ว่า "โจทก์ต้องอธิการณ ฉายาปาราชิกฐานคลุกคลีกับมาตุคาม" เป็นหมิ่นประมาท ใส่ความโจทก์หรือไม่ข้อนี้เห็นว่าศาลล่างฟังต้องกันมาว่า คำว่าต้องอธิการณหมายถึงถูกกล่าวหา เท่านั้น ไม่ใช่แปลว่าถูกชี้ขาดลงโทษแล้วจึงไม่ใช่เป็นการใส่ความโจทก์ ที่โจทก์กล่าวว่าความข้อนี้ หมายถึงว่าโจทก์เป็นปาราชิกหรือฉายาปาราชิกแล้ว จึงเป็นการเถียงว่าข้อความนี้มีความหมาย เป็นพิเศษจากความหมายธรรมดา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง และประกาศที่โจทก์กล่าวหาว่า เป็นการหมิ่นประมาทโจทก์นั้น โจทก์ก็ทราบจนล่วงเลยอายุความแล้วจึงพิพากษาให้ยกฎีกาโจทก์ เสีย(ดุลยกรณพิการณ-ธรรมบ้นทิตลิตธิศตุงการ-จักรปาณีสรีศีลวิสุทธ)แหล่งที่มาของผู้ช่วย ผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดง ศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา: คดีนี้ขึ้นสู่ศาลฎีกาเฉพาะข้อหาว่าจำเลยสมคบกันโฆษณา หมิ่นประมาทโจทก์ ขอให้ลงโทษศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่า ประกาศของจำเลยใช้คำว่า ต้องอธิการณ น่าจะหมายความว่าโจทก์ต้องหาหรือต้องเรื่องราวมากกว่าที่จะหมายความว่าโจทก์ ต้องโทษ จึงไม่ใช่เป็นการใส่ความจำเลยกระทำตามหน้าที่ไม่ได้มีเจตนาร้ายต่อโจทก์ จึงมีคำสั่งว่าคดี โจทก์ไม่มีมูลอันควรรับไว้พิจารณาโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาปัญหา ข้อกฎหมายศาลฎีกาเห็นว่าฎีกาโจทก์ข้อ 1. ที่ว่าการพิจารณาพยานหลักฐานในชั้นได้สวนมูลฟ้อง กับชั้นพิจารณามีขอบเขตต่างกันอย่างไรนั้นไม่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ขัดแย้งและตรงกับประเด็น ฎีกาข้อ 2. ว่าการโฆษณาหมิ่นประมาทจำต้องมีเจตนาร้ายด้วยหรือไม่จึงจะเป็นผิดข้อนี้ได้ตรวจดู คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่โจทก์อ้างถึงแล้ว ไม่ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยไว้ดังนั้นฎีกาข้อ 3. ว่าข้อความที่ว่า "โจทก์ต้องอธิการณ ฉายาปาราชิกฐานคลุกคลีกับมาตุคาม" เป็นหมิ่นประมาท ใส่ความโจทก์หรือไม่ข้อนี้เห็นว่าศาลล่างฟังต้องกันมาว่า คำว่าต้องอธิการณหมายถึงถูกกล่าวหา เท่านั้น ไม่ใช่แปลว่าถูกชี้ขาดลงโทษแล้วจึงไม่ใช่เป็นการใส่ความโจทก์ ที่โจทก์กล่าวว่าความข้อนี้ หมายถึงว่าโจทก์เป็นปาราชิกหรือฉายาปาราชิกแล้ว จึงเป็นการเถียงว่าข้อความนี้มีความหมาย เป็นพิเศษจากความหมายธรรมดา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง และประกาศที่โจทก์กล่าวหาว่า เป็นการหมิ่นประมาทโจทก์นั้น โจทก์ก็ทราบจนล่วงเลยอายุความแล้วจึงพิพากษาให้ยกฎีกาโจทก์ เสีย

องค์คณะ

ดุลยกรณพิการณ · ธรรมบ้นทิตลิตธิศตุงการ · จักกรปาณีสรีศีลวิสุทธ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/543/2498>